

Látogatás a Délnyugat-Vértesben

A Budapesti FM HCs tanulmányútja a Vértesi Erdő Zrt.-nél

Ez évi terveinknek megfelelően 2017. május 8-án az OEE régiós együttműködés keretében tanulmányutat szerveztünk a Vértesi Erdő Zrt. területére, amelyen 20 tagtársunk vett részt.

Csoportunkat a Társaság felújított és emeletráépítéssel kibővített tatabányai központjának tanácstermében üdvözölte *Kocsis Mihály* vezérigazgató, a Vértesi Helyi csoport elnöke, aki átfogó, részletes szakmai tájékoztatást adott a Társaság erdészeti, vadgazdálkodási és közjóléti tevékenységéről. Ezt *Encsi Csaba* vezérigazgatóhelyettes-főmérnök, a Helyi csoport titkárának prezentációja egészítette ki.

A Társaság mintegy 45 ezer ha erdőterületen gazdálkodik a Vértes hegységben, a Gerecse hegység déli részén, valamint Bábolna térségében; zömében félszáraz-száraz termőhelyen, a domináns, állományalkotó főfafaj a cser. Az árbevétel meghatározó hányadát természetesen a fahasználati ágazat produkálja, és még mindig 10%-os részarányt képvisel a fafeldolgozás-faipar. Külön kell megemlítenünk a – Magyarországon már egyedüli – faszénermelési tevékenységet.

Nem elhanyagolható a nagyvadgazdálkodás sem, az éves átlagos teríték mintegy 3000 db. Jelentős kiegészítő bevételi forrás az ingatlanhasznosítás és az átgondolt pénzügyi műveletek. Az éves vállalati szintű árbevétel mintegy 5 milliárd Ft, az éves vállalati szintű nyereség mintegy 70 millió Ft nagyságrendben stabilizálódott. (Itt szükséges elmondani, hogy a 2010. évi veszteséges helyzetből, amit a megújuló energiák felhasználási keretrendszerének bizonytalansága következtében az Oroszlány–Bokodi Erdőműbe történt beszállítások okoztak, a nyereségtartalék segítségével volt lehetséges kilábalni.) A foglalkoztatottak létszáma jelenleg mintegy 400 fő (ebből mintegy 150 fő közmunkás), a munkabérek pedig már megfelelnek az ágazati országos átlagnak.

Sikeres és eredményes az erdőművelési tevékenység is, kiemelendő, hogy a jobb termőhelyeken található bükkösök természetes felújítása kerítések nélkül valósul meg. Az Oroszlányi Erdészet területén később *Szöllősi Attila* erdészeti vezető szakvezetésével átalakító-szálló

üzemmódban kezelt bükkösöket csodálhattunk meg. (Egyébként erdőművelési gondok főleg a korábbi Bábolnai Állami Gazdaságtól már több, mint 10 éve megörökölt erdőterületeken maradtak.)

A Vértesi Erdő Zrt. köztudottan igen aktív, és társadalmilag elismert közjóléti tevékenységével (amiből a fejlesztések, beruházások főleg sikeres pályázatok révén realizálódnak) a helyszínen is megismerkedhettünk.

Csákerberényben, az egykori Merán-uradalom központjában 2014 októbere óta tekinthető meg a Vértes vadgazdálkodási és erdészeti történetét bemutató gyűjtemény, a Gróf Merán Fülöp Vadászati és Erdészeti Múzeum. Az intézmény nem csupán a Merán család emlékmúzeuma, tartalmazza az egykor nagy múltú csákerberényi Lamberg-, majd későbbi Merán-, illetve a csákvári Esterházy-uradalom történeti és tárgyi emlékeit is. (Külön tablón került bemutatásra *Öhlmann Péter* egykori uradalmi fővadász életútja is.) A múzeumban többek között festmények, vadászati kitűzők, régi erdészeti geodéziai műszerek és eredeti selmechnyai fakönyvek tárlata, meg természetesen az elmúlt évszázadban a Vértesben elejtett néhány kiemelkedő agancssúlyú vagy érdekességű trófea fogadja a látogatót.

Jelentős oktatási szerepe is van – az erdei iskolával együttműködésben –, amelynek szerves része a 80 m²-es helyiségben helyet kapó, a Vértes jellemző termőhelyeit és állatvilágát bemutató dioráma, valamint a 70 fő befogadására alkalmas előadó- és oktatóterem. Ugyan-

csak a környezeti nevelést segíti a mintegy négy és fél km hosszúságú Vértesi Panoráma Tanösvény. Az intézmény udvarán kapott helyet *Kanalas Sándor* erdélyi fadaragóművész alkotása, a vadászok védőszentjének, Szent Hubertusnak a szobra. Egy 260 éves kocsányos tölgy törzsén került elhelyezésre az a gránittábla, amelyen az elmúlt két évszázad során a Déli-Vértesben hosszabb ideig szolgáló erdészek és vadászok nevét örökítették meg.

Kőhányáspusztá apró településén jelenleg négy család lakik, közigazgatásilag Gánthoz tartozik. Itt megtekinthetjük az Avilai Szent Teréz tiszteletére épített és teljesen helyreállított kápolnát. Vendéglátóink szándéka szerint a következő lépés az erdei kisteleplülésen a kápolnával szemben elhelyezkedő, az egykori Esterházy-uradalom *Fellner Jakab* által tervezett fogadóépületének felújítása. Az egyik jövőbeni cél lehet itt egy „sváb hagyományörző rendezvénycentrum” kialakítása is, együttműködésben az egyházzal.

Szentgyörgyvári vendégházban tartott ebédszünetben volt alkalmam tájékoztatni a tagtársakat arról, hogy tavalyi rendezvényünk óta Helyi csoportunk létszáma változatlan, mivel egy tagtársunk elhunyt, egy másik tagtársunk pedig életpálya-módosítása miatt megszüntette tagságát, viszont *Béni Kornél* és *Szalay Sándor* erdőmérnök kollégákat, új tagtársainkat a sorainkban üdvözölhetjük.

Ezután egyperces néma felállással emlékeztünk a 96 éves korában elhunyt *Tokodi Mihály* erdőmérnök tag-

társunkra, továbbá a 150 évvel ezelőtt született *Kaán Károlyra* és a 100 éve született *dr. Madas Andrásra*. Elmondtam, hogy március elsején már volt egy közös rendezvényünk az Erdészettörténeti Szakosztállyal. Ami az OEE jubileumi 2016-os esztendejének második felévét illeti, Helyi csoportunk 10 fővel képviseltette magát a november 25-i emléktábla-avatáson a Köztelek utca 8. szám alatti épületnél; ezt megelőzően koszorúzást és megemlékezést tartott Budapesten, a Farkasréti Temetőben november 10-én *Wagner Károly*, *Bund Károly* és *Jérôme René* előzőleg rendeltetett sírjainál. A három kiemelkedő személyiség életútja és tevékenysége

átfogja és jelképezi Egyesületünk és a szakma másfél évszázadát. *Wagner Károly* mint a Selmechányi Akadémia oktatója, az *Erdészeti Lapok* alapító tulajdonosa, a magyar erdészeti szaknyelv egyik megalkotója, az OEE megalapításának egyik kezdeményezője, majd első alelnöke, a leverett 1848–49-es szabadságharcot követő időszak és az 1867-es kiegyezés korának képviselője. 1879-ben hunyt el. *Bund Károly*, aki 1890-ben vette át erdőmérnöki oklevelét Selmechányán, a történelmi Magyarország hatalmas erdővagyonán alapuló nemzetgazdasági ágazati súly korszakának képviselője volt, a már tekintélyes OEE-nek harminc évén át titkára, egy

megszakítással az *Erdészeti Lapok* főszerkesztője 25 éven keresztül. Át kellett azonban élnie az első világháborút és Trianont is. 1931-ben halt meg. *Jérôme René* már Sopronban szerzett erdőmérnöki oklevelet 1934-ben. A második világháborút követő időszakban az *Erdészeti Lapok* főmunkatársa (illetve fő munkatársa) volt egészen 1998-ban bekövetkezett haláláig. A legnehezebb időkben is racionális gondolkodású, modern szemléletű, „globális” nemzetközi kitekintésű szakember volt (akár a 21. században is tevékenykedhetne).

Holdampf Gyula
HCs-elnök

Balaton-felvidéki barangolás

A Szombathelyi Erdészeti Zrt. és az OEE Szombathelyi Helyi csoportja tapasztalatcserén vett részt a Bakonyerdő Zrt. és az OEE Pápai Helyi csoportjának meghívására a Keszthelyi Erdészet területén 2017. június 14-én. A bakonyi erdészek most viszonzták a Pápai Helyi csoport két évvel ezelőtti órségi látogatását.

Rövid utazás után érkezünk meg a szinte a szomszédban lévő Bakonyerdő Zrt. Keszthelyi Erdészetének Sarvalyi pihenőjéhez, ahol a házigazdák már vártak minket azon a verőfényes szerdai reggelen. *Szakács István*, az erdészet igazgatója röviden bemutatta a területi adottságokat, a helyi jelentőségű kulturális és természeti értékeket, és ismertette velünk az aznapi programot, amely nagyon érdekesnek ígért. A Vas megyei erdészek részéről *Bakó Csaba*, a Helyi csoport elnöke üdvözölte a vendéglátókat.

A délelőtt során tölgyes-, illetve bükkfelújításokat tekintettünk meg terepen, úgymint a Sümeg 12 D bükkösál-

lományt, amely fokozatos felújító bontóvágással került felújításra nagy sikerrel, vagy a Zalasántó 52 F tölgyes természetes felújítást, amelyben szintén szép természetes újulatot láttunk.

Kis pihenés és egy szendvicsebéd után történelmi és kulturális programként a 13. században épült Rezi-vár jelenleg fellelhető romjait látogattuk meg, ahonnan csodálatos kilátás nyílik a Balatontól Sümegig.

Még színesebbé téve a napot közjóléti létesítmények megtekintése következett. Kicsiknek és nagyoknak egyaránt hasznos kikapcsolódást kínál a gyenesdiási Természet Háza, amely 2014-ben nyitotta meg kapuit az érdeklődők előtt. A látogatóközpontban a Keszthelyi-hegység élővilágát, természeti értékeit megismerni vágyók az interaktív látványelemekkel, fotóillusztrációkkal, akusztikus és vizuális effektusokkal színesített kiállítás bejárása során bepillantást nyerhetnek a hegység lakóinak világába. A szomszédos Fesztetics Imre Állat-

parkban pedig, amely kicsit korábban, már 2012 tavaszán megnyílt, különféle vadon élő, illetve ősi magyar háztáji állatokkal is találkozhattunk.

A délután folyamán két kilátót is megtekintettünk, elsőként a balatongyőri Batsányi-kilátót, ahonnan felejthetetlen panoráma tárult elénk a Balatonra. Kulturális programunk zárásaként átbuszoztunk Szigligetre, ahol megmásztuk az Óvár lépcsőit, s kicsit más nézőpontból ismét rátekintettünk a gyönyörű tájra.

A mozgalmas nap után Nemesvitan, a Csali Szőlőbirtokon érdekes borkóstolón és egy finom vacsorán vettünk részt *Csali János* borosgazda vezetésével. A tapasztalatcsere méltó zárásaként még megnézhattuk a „krokodilhegyre” vetülő naplemente fényeit, ami igazán szép búcsúja volt a napunknak.

Köszönjük a házigazdáknak ezt a nem mindennapi programsorozatot, és várjuk vissza a bakonyi erdészeket Vas megyébe!

Schendlné Farkas Zsuzsanna
Kép: **Markó András**

